

Cor Jove de l'Orfeó Català —100 anys de la sardana *Juny* de Juli Garreta

La Casa dels Cants

Diumenge, 13 de febrer de 2022 – 12 h

Sala de concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Cor Jove de l'Orfeó Català

La Flama de Farners, cobla

Jaume Yelo i Blat, percussió

Esteve Nabona i Marcel Sabaté, directors

Cobla

Juli Garreta (1875-1925)

Juny

Marcel Sabaté (1970)

Tortellà 1908

Juli Garreta

La mimada

Fèlix Martínez Comín (1920-1995)

Tríptic de records

A la dansa | A l'anella | A l'amic

Cor

Enric Morera (1865-1942)

Sardana de les monges

Joaquim Serra (1907-1957)

La dansa de Castellterçol

Tradicional catalana, adaptació per a cor de Manuel Oltra
(1922-2015)

Enric Morera

L'Empordà

Adaptació per a cor d'Antoni Pérez Moya (1884-1964)

Cor i cobla

Manuel Oltra i Ferrer (1922-2015)

La Birondó, suite de cançons tradicionals catalanes

El pobre alegre | La filla del marxant |
Margarideta | El testament d'Amèlia
(Arantza Prats, soprano) | Cap a Betlem

Antoni Pérez Moya (1884-1964)

A Montserrat

Juli Garreta

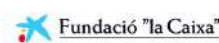
Juny

Arranjament per a cor i cobla d'Albert Guinovart (1962)

Durada aproximada del concert: 60 minuts, sense pausa

#celebracions #coral

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanques S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

Poema

Oda a la llunyania

Dir és dir i és creure-ho,
és anar a l'altra paret
i traspasar-la,
és aquesta sort variable
que t'estreny pel tòrax
i t'enrosca les idees.

Ja veuràs,
és aquesta la incertesa,
el gust d'anar endavant,
d'asseure's a les finestres,
d'aquest verí
que es propaga,
s'encasta,
camina a les palpentes
perquè sap que el cor
és la llanterna veloç,
el greix del motor,
la glòria de la nafra.

Tota petita cosa
serà estimada
sense esforçar-m'hi.

Anna Gual

Símbol 47 (2015)

Comentari

El repertori sardanístic per a cobla és ple de veritables obres mestres en el pla musical més enllà de qualsevol altra consideració. *Juny* de Juli Garreta n'és una. Va ser composta entre els anys 1919 i 1920. Josep Grahit i Grau (1883-1960), estudiós del món sardanista, digué que *Juny* va ser escrita a Romanyà per un Garreta inspirat pels segadors que feinejaven i que li semblaren “*un símbol del treball físic i d'identificació amb la terra*”. Pau Casals considerava que “*l'obra de Juli Garreta conté música de primer ordre*”. Casals encara hi afegia que “*en la persona de Garreta hi havia l'embrió d'un gran mestre, un embrió que, per falta d'estudis, d'orientacions, d'un ambient propici, no es pogué desenvolupar amb la deguda plenitud*”. Reconeixia també que la seva producció era “*exemplar, admirable de frescor, d'inspiració i de ciència*”.

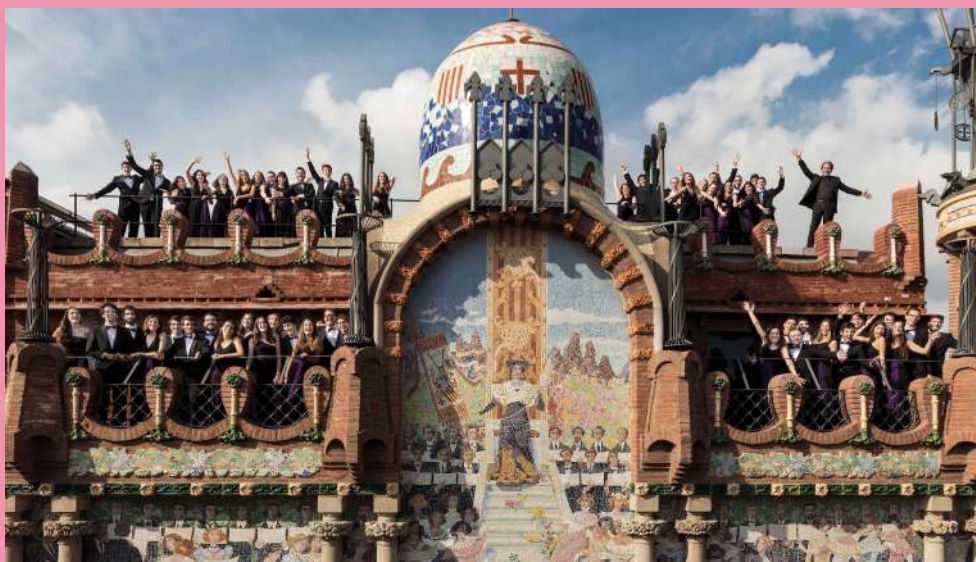
A l'original per a cobla cal afegir la versió per a piano sol de Josep Maria Vilà i Gandol (1922) que fou estrenada el 1960 al Casal Guixolenc de Barcelona. El mateix Garreta en va escriure una altra, per a piano a quatre mans, que presentà al Premi Patxot juntament amb l'original. Consta (malgrat haver desaparegut) l'existència d'una altra instrumentació, aquesta per a grup de cambra, estrenada el 1926 a Barcelona. Hi ha la versió per a banda de Joan Lamote de Grignon (1923 i estrenada el mateix any a Barcelona) i la d'Enric Casals (1935 estrenada el mateix any per Pau Casals a Londres), i existeix també una versió coral (1928 estrenada el mateix any a S'Agaró) amb lletra d'Ambrosi Carrion i Josep Tharrats amb l'arranjament musical de Josep Baró.

Al concert d'avui se n'ofereix una altra versió, aquesta per a cor i cobla, d'Albert Guinovart sobre text d'Àngela Ribas i Lacasa adaptat per Lluís González, concebuda per celebrar el centenari d'aquesta composició extraordinària. La resta de composicions del programa, corals i per a cobla, ofereixen una perspectiva significativa de la música coral i per a cobla, des del wagnerisme amarat d'influències folklòriques d'Enric Morera i de la brillant sardana *A Montserrat* d'Antoni Pérez Moya, on trobem al·lusions gregorianes en un llenguatge modern, a la diversitat estilística de la resta d'autors, que van dels veritables mestres Joaquim Serra i Manuel Oltra, a la feina ben feta, símbol de continuïtat d'una tradició culta i popular, alhora de Martínez Comín i Marcel Sabaté.

Josep Pascual, compositor i crític musical

Biografies

Cor Jove de l'Orfeó Català

©Ricardo Ríos

Està integrat per una seixantena de cantaires de 16 a 25 anys. Fundat el 1986, des del 2003 Esteve Nabona n'és el director i actualment Laia Armengol n'és la pianista.

Ha col·laborat amb l'OBC, OSV, London Symphony Orchestra, Gulbenkian Orchestra, The Sixteen Orchestra, Ensemble Pygmalion, Orquestra Barroca Catalana, Franz Schubert Filharmonia, Ensemble Méridien, ONCA i Orquestra de Cambra Terrassa 48, entre d'altres. Ha treballat amb directors de prestigi, com H. Christophers, R. Pichon, G. Nosedà, S. Rattle i S. Halsey. Ha actuat a Sevilla, Granada, Las Palmas de Gran Canaria, Girona, Barcelona, Tarragona, Cervera, Terrassa, Sabadell i Palma, i a Polònia, Alemanya, Àustria, República Txeca, Holanda i el Regne Unit, tot debutant als BBC Proms de Londres amb *Belshazzar's feast* de W. Walton, al costat de l'Orfeó Català, el cor i l'orquestra de la LSO, dirigits per S. Rattle.

Ha enregistrat els CD *Aigües de primavera* i *Requiems* de Mozart i de Fauré (Columna Música) i *Musicals!* d'Albert Guinovart (Palau Records, nominat als Premis Enderrock 2018 com a millor disc de clàssica) i va participar en *El disc de La Marató* 2019.

Darrerament destaquen els concerts al Palau de la Música amb el *Requiem* de Duruflé i els *Coronation anthems* de Haydn al costat de l'ONCA i l'organista Joan Seguí, i el concert “Carnaval de Venècia”, amb obres de Rossini i compositors catalans, dirigits per E. Nabona. Enguany destaca l'audiovisual *Carmina Burana*, estrenat a Palau Digital i TV3, al costat dels cors de Palau Vincles i el Cor Petits de l'Orfeó Català, i la gravació de la versió d'Albert Guinovart per a cor i cobla de la sardana *Juny* de J. Garreta, amb la cobla La Flama de Farners, pel centenari de la composició i que es presentà a Sant Feliu de Guíxols, amb altres obres per a cor i cobla.

El Cor Jove forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, que rep el mecenatge de Fundació Banco Santander.

La flama de Farners

El 5 d'abril de 1981, en el decurs dels actes de proclamació de Santa Coloma de Farners com a Ciutat Pubilla de la Sardana, i amb el guiatge del fundador i músic local Josep Carbó i Vidal, la cobla La Flama de Farners va fer la seva presentació pública. Des de llavors ha anat fent camí, tot progressant en qualitat i ampliant i diversificant la seva oferta musical d'una manera sostinguda i audaç.

La Flama de Farners ofereix actuacions d'una gran qualitat musical gràcies a la professionalització dels integrants, i al mateix temps es caracteritza perquè és una formació juvenil, dinàmica i amb experiència al sector. La formació és dirigida pel músic i compositor Xavi Molina.

Jaume Yelo i Blat, percussió

Nascut a Vilassar de Dalt, es formà en percussió clàssica i tible al Conservatori de Música Municipal de Barcelona i posteriorment es llicencià en el grau superior de bateria jazz al Taller de Músics. Ha tocat i gravat en diverses formacions musicals als principals escenaris del país, així com arreu d'Europa interpretant música clàssica, tradicional, moderna, jazz o musicals. Col·labora o ha col·laborat amb grups com Txarango, Els Catarres, Cobla Sant Jordi o La Principal de la Bisbal, entre d'altres.

Esteve Nabona, director

©Ricardo Ríos

Director del Cor Jove de l'Orfeó Català **Director de l'Escola Coral de l'Orfeó Català**

Ha estat director del Cor de Cambra Ars Subtilior (1986-1992), Cor Albada de l'Agrupació Cor Madrigal (1995-2007), Ensemble Vocal Cambra 16 (1998-2005), Cor de la Universitat Ramon Llull (2006-2012) i Cor Jove dels Països Catalans (2010-2015). Entre els anys 2000 i 2006 va ser director assistent del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Actualment compagina la direcció del Cor Jove de l'Orfeó Català amb la direcció de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i del projecte social i educatiu Palau Vincles.

Com a director ha ofert concerts a l'Estat espanyol i a Portugal, França, Itàlia, Bèlgica, Holanda, Luxemburg, Alemanya, Àustria, la República Txeca i el Regne Unit. També ha dirigit diversos tallers corals a Catalunya, Illes Canàries, Andalusia, Euskadi, Astúries, Galícia i Xile.

En produccions per a cor i orquestra ha dirigit l'Orquestra Simfònica del Vallès, Orquestra de Cambra Terrassa 48, Orquestra de Cambra de Vic, Orquestra Joves Intèrprets dels Països Catalans, Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, Orquestra Barroca Catalana, Ensemble Méridien, Orquestra Camera Musicae i Orquestra Barroca Ars Musicae.

Marcel Sabaté, director

Amb una formació musical impecable, amb sis títols superiors i una àmplia experiència en direcció, composició, interpretació i docència, és un dels directors emergents més rellevants del panorama musical actual.

Obtingué el títol superior de direcció d'orquestra amb matrícula d'honor i premi d'honor al Conservatori Superior de Música de Barcelona i ha fet postgraus i cursos de direcció amb els mestres Antoni Ros Marbà, Manel Valdivieso, Jordi Mora i Albert Argudo.

Ha perfeccionat els coneixements de direcció d'orquestra durant cinc anys (2006-2010) al curs internacional Wiener Meisterkurse amb Salvador Mas i Jörg Bierhance, on obtingué el primer premi. En dirigí els concerts finals a la Wiener Konzerthaus al capdavant de la Vidin State Philharmonic Orchestra, Sinfonieorchester Kaposvár i Sinfonietta Baden.

Director titular de la GIORquestra durant set anys, actualment dirigeix la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona i La Principal del Llobregat. És professor de flabiol i tamborí a l'ESMUC i al Conservatori de Música Isaac Albéniz de la Diputació de Girona.

Palau de la Música Catalana

Celebrem la vida!

L'Orfeo de Monteverdi
Europa Galante & Biondi

Kreislariana de Schumann
Grigory Sokolov

Ginastera, Sibelius i Dvořák
Dueñas, Die Deutsche
Kammerphilharmonie Bremen
& De la Parra

Vivancos, Saariaho i Sibelius
Orfeo Català, OBC & Helsing
Jonas Kaufmann, Diana Damrau
& Helmut Deutsch

Passió segons sant Mateu de Bach
Collegium Vocale Gent
& Herreweghe

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

Yuja Wang

King Arthur i *The fairy queen* de Purcell amb
Vox Luminis

La consagració de la primavera de Stravinsky amb
Les Siècles & Roth

Integral de Simfonies de Brahms amb
Orquestra Simfònica de la
Ràdio Sueca & Harding

Més informació i
venda d'entrades a
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Textos

Enric Morera (1865-1942)

Sardana de les monges

Text d'Àngel Guimerà (1845-1924)

Al davant de l'ermita de Sant Rafel
les sardanes airoses pugen al cel,
i tothom sent en l'ànima dolçor de mel.

Sardanes com aquestes mai s'han sentit.
Fins les ballen els avis quan ve la nit.
I als genolls de les mares salta el petit.

Per planúries i serres escampa el vent
de la cobla les notes alegrement,
i fins l'ona s'hi acosta, que al lluny la sent.

En un coll de muntanyes hi ha un monestir.
De puntetes les monges van al jardí,
que les roses enceses, i el llessamí.

Les sardanes arriben fins als seus cors
amb gatzara i rialles dels balladors,
i entorn d'elles, els arbres, quines remors!

Dues monges, en l'ombra, les mans s'han pres;
ja se n'hi ajunten d'altres, i altres després;
les de més lluny s'acosten; tothom ja hi és.

Ballen totes porugues, ben dolçament;
enrogides les galtes, mig somrient,
i sos peus en la terra, ni menys se'ls sent.

Rondinant l'abadessa ja se n'hi va.
Sent-hi a prop, llagrimaja; no sap renyar,
que ella també n'és filla de l'Empordà.

La lluna que s'aixeca, les monges veu.
Pel damunt de la tàpia la cara treu,
i els hi diu, bondadosa: –Balleu, balleu!

Joaquim Serra (1907-1957)

La dansa de Castellterçol

Adaptació del text d'Agnès Armengol de Badia (1852-1934)

Dansa:

Dessota el cel de nostra terra blavós i serè,
aplegueu-vos, donzelletes,
aplegueu-vos, fadrinets.
Tal com s'apleguen amorosos dalt del firmament
a dansar misteriosos, lluminosos els estels.

Oidà, si s'arrenca la dansa,
l'estel d'esperança
designa bonança
oidà!

Oidà, si brillant les estrelles
giravolten belles,
reben com centelles,
lum-la-le-ta-la.

Cantem, jovent, que va de bo,
dansem de punta i de taló;
qui canta los seus mals espanta,
cantem, dansem de bo i millor.

Salut al gran Senyor i Batlle,
també als consellers;
passegeu-vos de bon aire,
ma parella us oferesc.

A tot un rei faria enveja
de veure, escaients,
l'hermosura com rumbeja,
com festeja l'alt poder.

Oidà, si la nina és pomposa,
bonica i festosa,
de parla xamosa,
oidà!

Oidà, si el galant que l'admira
el seny s'hi capgira
de tant que la mira,
lum-la-le-ta-la.

Cantem, jovent, que va de bo,
dansem de punta i de taló;
qui canta los seus mals espanta,
cantem, dansem de bo i millor.

Sardana:
Tral-la-ra.
Visca la dansa gentil;
tral-la-ra, sardana alegroia
de muntanyencs estil.

Tral-la-ra.
Visca la dansa millor;
tral-la-ra, sardana alegroia
mare del bon humor.

Pavanes:
Do'm la maneta, nina blanca i fina,
d'englantina bella flor;
do'm la maneta, amor,
robadora del meu cor.

Tens el pas de perdiueta,
el cantar de rossinyol,
la carona de pometa
perla de Castellterçol.

Fem boniqueta l'espolsadeta,
dansin les nines al nostre entorn;
el barret negre que volti alegre,
la mantellina que prengui vol.

Fem la cadena oidà!
Fem la cadena que ens encadena;
fem la cadena oidà!
Fem la cadena que ens unirà.

Tira-li, tira-li la pedreta
tira-li, tira-li dreta al cor,
cada pedreta és una amoreta,
cada amoreta un somriure dolç.

Fem la cadena oidà!
Fem la cadena que ens encadena;
fem la cadena oidà!
Fem la cadena que ens unirà.

Sardana:
Tral-la-ra.
Visca la dansa gentil;
tral-la-ra, sardana alegroia
de muntanyencs estil.

Tral-la-ra.
Visca la dansa millor;
tral-la-ra, sardana alegroia
mare del bon humor.

Enric Morera

L'Empordà

Text de Joan Maragall (1860-1911)

Cap a la part del Pirineu,
vora els serrats i arran del mar
s'obre una plana riallera,
n'és l'Empordà!

Digueu, companys, per on hi aneu?,
digueu, companys, per on s'hi va?
Tot és camí, tot és drecera,
si ens dem la mà!

Salut, salut noble Empordà!,
Salut, salut palau del vent!
portem el cor content, i una cançó!

Pels aires s'alçarà,
pels cors penetrarà,
penyora es'nirà fent de germanor
una cançó!

A dalt de la muntanya hi ha un pastor,
a dintre de la mar hi ha una sirena.
Ell canta al dematí, que el sol hi és bo,
ella canta a les nits de lluna plena.

Ella canta: “Pastor em fas neguit”
Canta el pastor: “Em fas neguit sirena”
“Si sabessis el mar com és bonic!”
“Si veiessis la llum de la carena!”

“Si hi baixessis, series mon marit!”
“Si hi pugessis, ma joia fora plena!”
“Si sabessis el mar com és bonic!”
“Si veiessis la llum de la carena!”

La sirena es feu un xic ençà,
un xic ençà el pastor de la muntanya,
fins que es trobaren al bell mig del pla,
i de l'amor plantaren la cabanya:
fou l'Empordà!

Manuel Oltra i Ferrer (1922-2015)

La Birondó, suite de cançons tradicionals catalanes

El pobre alegre

Soc pobre i no envejo la vida del ric
perquè me la passo molt més divertit.
Jo passo la vida sense mal de cap,
jo canto i m'alegro quan Jesús és nat.

Matinet em llevo i me'n vaig a la font,
em rento la cara i a fora la son.
El ric no pot fer-ho perquè no és llevat,
jo canto i m'alegro quan Jesús és nat.

Jo tinc una jupa tota de vellut,
no és nova ni és vella, hi cabo tot just.
Ai, pobre de mi, que se m'ha esparracat!
Jo canto i m'alegro quan Jesús és nat.

El ric surt de casa tot encarcerat,
tot vestit de seda i amb polit calçat.
Jo no duc camisa i em tinc per mudat,
jo canto i m'alegro quan Jesús és nat.

La filla del marxant

La filla del marxant
diuen que és la més bella.
No és la més bella, no,
altres n'hi ha més que ella,
la birondon,
Quina donzella!
la birondon.

S'ha cercat aimador
a la faisó novella,
n'ha donat els amors
al peu d'una olivera,
la birondon,
Quina donzella!
la birondon.

Quan ella va a sarau,
se'n posa boniqueta,
el faldellí vermell,
el giponet ben negre,
la birondon,
Quina donzella!
la birondon.

Margarideta

Margarideta, lleva't de matí,
que n'és tard de matinada!
Margarideta, lleva't de matí,
que n'és tard de bon matí!

*Prou me'n llevaria jo
si mitgetes en tenia,
prou me'n llevaria jo
si mitgetes no en tinc, no!*

Pere va a la plaça,
Pere ja n'hi compra,
Pere ja l'hi porta,
Pera ja és aquí.
Margarideta, lleva't de matí!

Margarideta, lleva't de matí,...

*Prou me'n llevaria jo
si sabates en tenia,
prou me'n llevaria jo
si sabates no en tinc, no!*

Pere va a la plaça,...

Margarideta, lleva't de matí,...

*Prou me'n llevaria jo
si mitenes en tenia,
prou me'n llevaria jo
si mitenes no en tinc, no!*

Pere va a la plaça,...

El testament d'Amèlia

N'Amèlia està malalta,
la filla del bon rei,
comtes la van a veure,
comtes i noble gent.

*Ai, que el meu cor se'm nua
com un pom de clavells.*

També hi va sa mare
quan ja no hi ha remei.
Filla, la meva filla,
de quin mal us queixeu?

*Ai, que el meu cor se'm nua
com un pom de clavells.*

Cap a Betlem...

Cap a Betlem van dos minyons
amb dues taules de torrons (bis)
sant Josep deia: gent de Judea,
no us vull el present de tan bona gent;
jo us asseguro que no té cap dent.

Quan sant Josep veia l'infant
ell d'alegria anava plorant (bis)
Ell el bressava, ell li cantava
aquesta cançó: lindeta, lindó!
Quina alegria que em dones, minyó!

Cap a Betlem van dos minyons
amb dues taules de torrons (bis)
sant Josep deia: gent de Judea,
no us vull el present de tan bona gent;
jo us asseguro que no té cap dent.

Antoni Pérez Moya (1884-1964)

A Montserrat

Oh, Montserrat! Oh, bell Montserrat!
Cims gegantins, planells divins,
muntanya santa!
Portem la pols dels camins.
Oh, Montserrat! Oh, bell Montserrat!

La campana volteja,
catalans, bons romeus,
la dolça Moreneta
vol l'esguard dels fills seus.

Salve, dels catalans Mare i Senyora,
aquí teniu els vostres fills tots plens d'amor.
Vostre poble que us adora.
Salve, tots reclamem vostre favor.

Pugem amunt!, del cim de Sant Jeroni,
veurem el patrimoni
que farem tan gran com era,
veurem el Pirineu, la planura, el poblat,
la mar blava i riallera.
Oh, Montserrat! Oh, bell Montserrat!

Salve, adeu-siau Mare i Senyora!,
ja tornarem al vostre abric, tots plens d'amor.
Vostre poble som, qui us adora.
Salve, tots reclamem vostre favor.

Juli Garreta

Juny

Arranjament per a cor i cobla d'Albert Guinovart (1962)

Text d'Àngela Ribas i Lacasa (1959)

Adaptació del text de Lluís Gonzàlez

És temps de llum!
De llum bruna i de cels clars.
De terra i de mar.
Campanades de sol i sal,
hores planes d'estiu.
Són senyals de juny!

Temps de llum!
Terra i mar.
Hores d'estiu a la pell.
Somnis que viuen sota el far
quan es fa nit.
Llavis que cerquen amors.
Senyals d'un nou juny!

Ja és aquí,
ja pica als vidres!
Camps daurats,
dunes de blat,
hàbils mans a la sega.
És el clam de la terra!
S'obren dies amples i forts.

Són obstinats,
res no els espanta:
ni xàfecs irats
ni vents subtils.
No els menteix cap onada.
És el clam nu de l'aigua!
Alba i posta remen a port.

Sant Feliu, de pas ferm,
ets de comes humils,
ets mirada que convida
i l'art duus escrit a la pell.
Els teus mots et salen cales
d'aigües braves.
La bella memòria és un tall
d'escorça i de xarxes i de fum.

Sents el so
d'ànima suau?
És la tenora, fidel,
so que anima a alçar les mans.
Notes, veus, ball!
Sents la sardana al Passeig?
Es fa himne i cant!

S'encén el juny,
amb ulls joves i amb traç lleu.
Es lleva i viu,
i transita amb aire audaç.
Té el silenci dels déus
i el gest dels joncs.

Temps de llum!
Terra i mar.
Hores d'estiu a la pell.
Somnis que viuen sota el far
quan es fa nit.
Llavis que cerquen amors.
Senyals d'un nou juny!

El foc renova!
És temps de solstici!
Flames roents
cremen records.
Són dimonis que fugen.
És el clam de la vida!
Vols d'oblits que no tornaran.

Secrets silents,
coets i lluna.
Màgica olor.
Ja és Sant Joan!
Llum sanguina a l'aigua.
És el clam de la festa!
I es desfà l'alè de la nit.

Sant Feliu, de pas ferm,
ets de comes humils,
ets mirada que convida
i l'art duus escrit a la pell.
Els teus mots et salen cales
d'aigües braves.
La bella memòria és un tall
d'escorça i de xarxes i de fum.

Sents el so
d'ànima suau?
És la tenora, fidel,
so que anima a alçar les mans.
Notes, veus, ball!
Sents la sardana al Passeig?
Es fa himne i cant!

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Diumenge, 03.04.22 – 12 h

Sala de Concerts

Cors de l'Escola Coral de l'Orfeó Català

Orfeó Català (Pablo Larraz, director principal)

Simon Halsey, direcció

Joel Thompson: *Seven last words of the unarmed*

Marc Timón: *Les trompetes de la mort*

Preu: 20 €

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, creating a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

